Nem tudom már este, hogy mikor van este
Az időről, hogy vajon hány lábon mehet…?
Ébren álmodom, álmosan ébredek
Ez már a vég lehet…

A keserű finoman édessé változott
Minden porcikáját feledtetve már
A melegség vacogtat, lelkemen kopogtat
Mindig jöhet…
Csak azt szokom meg, hogy beteggé tehet
Ez már a vég lehet…

Ha menekülnék, most úgysincs miért
Hisz itt asszem rendben vagyok.
Pedig süvítő golyók között futok
és szikrákon lépkedek…
Néha lilát látok, meggyengülök tőle
Repkedő lepkéket varázslok belőle,
Máskor paripa vágtathat át rajtam
pajzsomról könnyedén bármi visszapattan.

Valóságok selymes felszínére fekszem,
Nem érdekel, ha így senkinek se tetszem,
Magamba szívom mindenemet
és szembekacagom a vad szelet
Ez már a vég lehet.

kamagra kautabletten cialis super active argaiv1430